

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

H

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

Zeta, partic. med. verbi *ζῆλον*, Atticè assumptum s. pro *ζῆλον*.
Zeta, partic. pers. pal. eisdem them. itidem habens Atticè assumptum s. pro *ζῆλον*. Vnde partic. *ζῆλον* & *ζῆλον*.
Zeta, partic. scem. gen. ex masc. *ζῆλον*. Ambo partic. ex præter. med. *ζῆλον*.
Zeta, partic. med. verbi *ζῆλον*, ut *ζῆλον* facit *ζῆλον* pro *ζῆλον* & *ζῆλον* verbo primùm s. prioris syllabæ in *o*, deinde repetita initiali littera præsentis, ut *ζῆλον* etiam facit *ζῆλον*. Vnde porro hoc præterito *ζῆλον* Aratos, ut & Thucyd. plusquamperfect. Attico *ζῆλον* pro *ζῆλον* & Archippus partic. *ζῆλον*. Var. Alioquin & *ζῆλον* dicitur pro *ζῆλον*, assumptum s.
Zeta, itidem Atticè assumptum s. dicitur pro *ζῆλον* hoc autem per contractionem pro *ζῆλον*, præter. imperf. act. verbi *ζῆλον*.
Zeta, pro *ζῆλον* s. verfo in *u* & subscripto s. plusquamperfect. med. verbi act. *ζῆλον*, habens & ipsum s., ex Attica reduplicacione initialis litteræ præsentis, ut *ζῆλον*.
Zeta, pro *ζῆλον*, ut scribit Eoist. inuè regulariter debuisse dici *ζῆλον* in hoc plusquamperfect. verbi *ζῆλον*, assumptum aliquo augmento præter augmentum præteriti *ζῆλον*, sed poetica quadam licentia ab Homero transposito augmento, hoc est à prima syllaba translato in secundam, dictum fuisse *ζῆλον*. Habet verò & hoc *ζῆλον*, necnon *ζῆλον*. Attico more reduplicatam initialem præsentis litteram. Sic *ζῆλον* dicitur.
Zeta, pleonastico *ζῆλον* s. pro *ζῆλον*, aor. 2. subiun. act. ab inul. them. *ζῆλον* ex *ζῆλον*, significante *ζῆλον*, ut tradit Eust. qui etiam addit, pro eo *ζῆλον* scribi & *ζῆλον*.
Zeta, per contractionem ex *ζῆλον* præter. præter. verbi act. *ζῆλον*.
Zeta, pleonastico *ζῆλον* s. pro *ζῆλον*, ut tradunt nonnulli, qui part. præsentis esse temporis indicant. Alij Aoristi secundum esse aiunt regulare, ab aor. 1. indic. modi *ζῆλον*, ut paulò ante etiam in *E* ad moui.
Zeta, sine augmento pro *ζῆλον*, poetico vel Ionico more, præter. imperf. act. verbi *ζῆλον*.
Zeta, Atticè assumptum s. dicitur pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον* & *ζῆλον* pro *ζῆλον* & *ζῆλον*. Est autem præter. part. pal. verbi *ζῆλον* quod & aor. 1. pal. *ζῆλον*. Itidem in præter. imperf. *ζῆλον* dicitur pro *ζῆλον*.
Zeta, præter. imperf. act. verbi *ζῆλον*, habens & ipsum Attico more assumptum s., ut *ζῆλον*, ut *ζῆλον* dicitur pro *ζῆλον* supra docui.
Zeta, eodem modo pro *ζῆλον*, aor. 1. act. verbi *ζῆλον*.
Zeta, itidem Atticè assumptum s. pro *ζῆλον* tertia persona præter. imperf. act. ex prima *ζῆλον* pro *ζῆλον*, ambo ex act. them. *ζῆλον*.
Zeta, similiter pro *ζῆλον* dicitur; præter. part. act. eisdem thematis *ζῆλον*.
Zeta, plusquamperfect. med. um verbi *ζῆλον*, ex perfectò *ζῆλον*, assumptum augmento intrinsecus quod extrinsecus assumi oportebat, ut *ζῆλον* supra. Similem etiam habere tradunt & *ζῆλον* pro *ζῆλον*. Legitur verò & in præter. part. ind. modi apud Hel. *ζῆλον* quod expr. *ζῆλον*, similem habens etiam.
Zeta, præter. imperf. act. verbi *ζῆλον*, habens augmentum intrinsecus.
Zeta, Atticè pro *ζῆλον*, assumptum s. ut in *ζῆλον*, præter. imperf. verbi act. *ζῆλον*.
Zeta, itidem Atticè assumptum s. pro *ζῆλον*, aor. 1. act. verbi *ζῆλον* ex inul. them. *ζῆλον*. Itidemque media voce in eodem tempore dicitur *ζῆλον* & *ζῆλον* pro *ζῆλον* & *ζῆλον*.
Zeta, simili modo assumptum Atticè s. pro *ζῆλον* dicitur; est autem aor. 1. pal. eisdem them. *ζῆλον*, itidem ab inul. *ζῆλον*, ex præter. part. pal. *ζῆλον*.
Zeta, Ionice pro *ζῆλον* resoluta vocali circumflexa, ut voluit nonnulli, qui aiunt esse præteritis temporis subiun. modi. Porro tamen esse & regularis aor. 2. subiun. ex aor. 1. indicatui *ζῆλον*, qua de re vide & quæ paulò ante dixi in *E*.
Zeta, præter. part. pers. pal. verbi act. *ζῆλον* ex inul. them. *ζῆλον*, faciente fut. 1. *ζῆλον*, habet autem Atticè assumptum s., ut & aor. *ζῆλον* & *ζῆλον* itidemque præter. *ζῆλον* pro *ζῆλον*, itidemque in tertia part. *ζῆλον* pro *ζῆλον*.
Z

Zeta, partic. præter. ex them. Poetico *ζῆλον*, ut *ζῆλον* ex *ζῆλον*. Itidemque sepe significant *ζῆλον* & *ζῆλον*, nisi quod *ζῆλον* videtur significare *ζῆλον* s. tanquam compositum ex *ζῆλον* particula intensiva, & *ζῆλον*.
Zeta, in voce Attica pro *ζῆλον* tertia persona pluralis, ex prima *ζῆλον* præter. optatiui modi; ex inul. them. *ζῆλον*, ut *ζῆλον* ex *ζῆλον* & *ζῆλον* ex *ζῆλον*. Itidem verò *ζῆλον* & *ζῆλον* syncope illa Attica dici aiunt pro *ζῆλον* & *ζῆλον*.
Zeta, Doricè pro *ζῆλον*, verfo in *u* & *u* in *u*, imperat. præter. part. verbi act. *ζῆλον*. Legitur apud Hezych. ab eoque exponitur *ζῆλον*.
Zeta, eodem modo pro *ζῆλον* dicunt itidem Doræ. Est autem partic. præter. act. ex them. Doricè *ζῆλον* pro *ζῆλον*.
Zeta, Ionice & poetice inserto *ζῆλον* pro *ζῆλον*, i them. *ζῆλον* pro *ζῆλον*.
Zeta, Ionice itidem & poetice pro *ζῆλον*, abiecto augmento, aor. 1. act. verbi *ζῆλον*, facientis fut. 1. act. *ζῆλον*, tectato s. Passiva au-

tem voce facit Aorist. 1. *ζῆλον*, vnde & partic. *ζῆλον*, feruè factus.
Zeta, Var. nadit elegantius esse quàm *ζῆλον*. Videtur tamen id Ionicum esse, ut *ζῆλον* pro *ζῆλον*. Est autem tertia part. plur. præter. temporis vocis act. à them. *ζῆλον*, habens epenthesein *ζῆλον* pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον*.
Zeta, in *ζῆλον*, act. aor. 1. eisdem verbi *ζῆλον* facientis fut. 1. act. *ζῆλον*, ab inul. them. *ζῆλον*.
Zeta, Doricè pro *ζῆλον*, verfo in *z*, à Dorico itidem them. *ζῆλον* pro *ζῆλον* seu *ζῆλον* pro *ζῆλον*. Elym. & Var. *ζῆλον*, interdum est imp. modi, aut *ζῆλον* pro *ζῆλον*, interdum indic. modi est, & tertia persona singularis vel præter. perfect. vel aor. 1. act. carens augmento pro *ζῆλον*; ut *ζῆλον* sicut à poetis vsurpanti pro *ζῆλον*. Ambo ab inul. them. *ζῆλον*. Quisdam verò per contractionem esse dicunt pro *ζῆλον*.
Zeta, imper. præter. vel aor. 1. act. ab eodem them. ut *ζῆλον* ab *ζῆλον* s. Alij tamen ex *ζῆλον* formare malunt. Volunt enim ex eo primùm esse *ζῆλον*, ex quo per contractionem fieri *ζῆλον* & *ζῆλον* abiecta syllaba *ζῆλον*, quam ceteris quoque modis syllabis imperat. ut *ζῆλον* sicut. Sed altera formatio simplicior est.
Zeta, Doricè mutatione *ζῆλον* s. ut *ζῆλον* pro *ζῆλον* itidem dicunt in fin. act. verbi *ζῆλον*, Atticè etiam in *ζῆλον* & communi vsu.
Zeta, itidem pro *ζῆλον* seu *ζῆλον*, itidem Doræ dicunt. Verfo pro *ζῆλον*; contractio *ζῆλον* & *ζῆλον*, & subscripto *ζῆλον*. Quod si verò dicamus esse secundam part. verbi inul. *ζῆλον*, non amplius subscribendum fuerit.
Zeta, aor. 1. act. in fin. modi ab eodem them. *ζῆλον* faciente fut. 1. act. *ζῆλον*, ex quo med. *ζῆλον*.
Zeta, tertia part. sing. imper. part. ab inul. them. *ζῆλον* pro quo *ζῆλον* sicut vsurpanti.
Zeta, part. plur. ex singulari *ζῆλον*; quod est aor. 1. pal. à them. *ζῆλον*, *ζῆλον* faciente fut. 1. act. *ζῆλον* ex inul. them. *ζῆλον*, ut *ζῆλον* facit *ζῆλον*.
Zeta, imper. part. act. verbi *ζῆλον* per compositionem d. *ζῆλον* pro *ζῆλον*.
Zeta, Atticè pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον* pro *ζῆλον*; optatiui præter. act. verbi *ζῆλον*, facit enim id communiter *ζῆλον*, ex quo per contractionem *ζῆλον* & Atticè *ζῆλον*, verfo in *ζῆλον*, contractioque *ζῆλον* & *ζῆλον*, & subscripto *ζῆλον*.
Zeta, part. scem. gen. aor. 1. part. ex them. *ζῆλον*, faciente fut. 1. act. *ζῆλον*, ex inul. them. *ζῆλον*, præter. part. pal. *ζῆλον*, ut *ζῆλον* & *ζῆλον*, aor. 1. pal. in fin. modi est *ζῆλον*.
Zeta, Ionice pro *ζῆλον*, abiecto primùm augmento, deinde inserta syllaba *ζῆλον* & *ζῆλον* & *ζῆλον* itidem dicunt pro *ζῆλον* & *ζῆλον*. Est autem illud *ζῆλον* præter. imperf. ab Ionico them. *ζῆλον*.
Zeta, Ionice pro *ζῆλον*, abiecto augmento & inserta syllaba *ζῆλον*, imperf. act. passiuo, verbi actiuo *ζῆλον*.
Zeta, Ionice vel poetice pro *ζῆλον*, pleonastico *ζῆλον*, ut *ζῆλον* pro *ζῆλον* apud Hom. legitur. Partic. præter. act. verbi *ζῆλον*.
Zeta, aor. 1. act. in fin. verbi *ζῆλον* facientis fut. 1. act. *ζῆλον*, ex inul. them. *ζῆλον*, ut iam dictum est vnde media voce *ζῆλον* & indic. modo *ζῆλον* apud poetas pro *ζῆλον* abiecto augmento. Kufsum verò *ζῆλον* interdum est partic. præter. scem. gen. per contractionem pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον* itidem legitur pro *ζῆλον*. Tunc autem est à them. *ζῆλον*. *ζῆλον* autem est partic. Aor. act. ex them. *ζῆλον*.
H

Heta, Atticè apud Aristoph. abiecto *h* pro *h* vel *h*. Quisdam sic formatum aiunt, dicunt *h* præter. imperf. facere *h*, ut *h* & *h* facit *h*, ex eo fieri *h* primùm abiecto *h*, & diphthongo more Ionico resoluta in *h*. (ut itidem Iones dicunt *h* pro *h* est, *h* pro *h* est, *h* pro *h* est, *h* pro *h* est) deinde contractis *h* & in *h*. Interdum *h* est pro *h*, inquit; præter. imperf. vel aor. 2. verbi *h*, per apocopen pro *h*, ut itidem grammatici tradunt. Alioquin est & coniunctio seu particula significans interdum *h*, interdum *h*, interdum etiam *h* s. Elym.
Heta, cum *h* ascripto siue subscripto, est tertia part. coniun. modi ex prima *h*, ambo ex inul. verbo *h*, ex quo *h* quædam sua mutatur tempora.
Heta, itidem ascripto siue subscripto *h*, sed alperum gerens spiritum, interdum est tertia persona sing. coniun. modi, itidem est prima *h*, sed aorist. 2. act. ex them. inul. *h*, ex quo *h* sua mutatur tempora. Interdum est dativus articuli scem. postpositiui; nonnunquam aduerbium etiam ex eodem articulo factum.
Heta, Atticè pro *h*. Ambo autem sunt præteritum med. verbi *h* significantis *h* s. sed prius formatum ex postteriore, tradunt etenim esse *h*. *h* epenthesei Ionice vel poetice pro *h*, huius præteritum medium esse *h*, ex quo *h* hoc fieri, & in *h* verfo, & subscripto *h* id quod satis est manifestum ex Ionico illo *h*. Interdum verò *h* inomen quoque est plurale ex singulari *h*, itidem per contractionem pro *h* & *h*. *h* an-

Hμπερθευόμενος, part. pres. perf. act. à verbo ἄμπερθευω.
Hμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος dicitur geminato augmento à them. act. ἄμπερθευω.
Hμπερθευόμενος, itidē pro ἄμπερθευόμενος dicitur duplici augmento, & intrinsecus & extrinsecus aor. 1. med. verbi act. ἄμπερθευω.
Hμπερθευόμενος quoque ab ἄμπερθευόμενος extrinsecus augmentum accipit.
Hμπερθευόμενος, eodem modo auctū est. est autem aor. 1. act. verbi ἄμπερθευω, imperf. vel aor. verbi act. ἄμπερθευω.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. act. verbi ἄμπερθευω, carens augmento.
Hμπερθευόμενος, part. pres. imperf. verbi ἄμπερθευόμενος, apud Helyc. exp. ἄμπερθευόμενος, dubitabant & ambigebant.
Hμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. ab act. th. ἄμπερθευόμενος, facientis fut. 1. act. ἄμπερθευόμενος ab ἄμπερθευόμενος, utinque assumptio augmento, & extrinsecus & intrinsecus.
Hμπερθευόμενος, pro ἄμπερθευόμενος, forinsecus assumptio augmento: à them. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, similiter augmentum, extrinsecus accipit. Est autem aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος, unde & imperf. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, eodem modo augmentum extrinsecus assumptio. Est autem imperf. pass. verbi act. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. act. eisdem verbi ἄμπερθευόμενος, ex inul. th. ἄμπερθευόμενος habet verò & ipsum extrinsecus augmentum. nam regulariter dici debuisse ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. eisdem verbi: vnde part. ἄμπερθευόμενος, pro quo supra habuimus etiam ἄμπερθευόμενος, nam simplex ἄμπερθευόμενος seu ἄμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. pres. imperf. verbi ἄμπερθευόμενος, ex inul. th. ἄμπερθευόμενος, ex quo hoc ἄμπερθευόμενος per syncopen ideor: regulariter habet ἄμπερθευόμενος, non item tertia persona singularis, ea enim regulariter esset ἄμπερθευόμενος, per contractionem ex ἄμπερθευόμενος & eodem th. ἄμπερθευόμενος. Nisi forte ἄμπερθευόμενος personā aperiuisse & putandum sit, sicuti Doricum ἄμπερθευόμενος contra etiam ex Eust. Sunt nonnulli qui dicant ἄμπερθευόμενος, Dorica etiam dialecto usurpari pro ἄμπερθευόμενος, etane: sed eius res ex-emplum desidero.
Hμπερθευόμενος, à ἄμπερθευόμενος, idem valent quod ἄμπερθευόμενος, ἄμπερθευόμενος, dicebam, dicebas, dicebat, dicitur enim & ἄμπερθευόμενος, ut paulò supra annotavi.
Hμπερθευόμενος, aspiratum, est aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος, ut ἄμπερθευόμενος à τῆσδε ἄμπερθευόμενος est.
Hμπερθευόμενος, part. pres. perf. act. à them. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος facientis fut. 1. act. ἄμπερθευόμενος, ex inul. th. ἄμπερθευόμενος augmentum habens extrinsecus pro ἄμπερθευόμενος. Similiter verò part. pres. perf. act. facit ἄμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος, & aor. 1. pass. ἄμπερθευόμενος, pro ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. verbi ἄμπερθευόμενος, vnde & aor. 1. pass. ἄμπερθευόμενος & part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, imperf. act. verbi ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. pass. verbi ἄμπερθευόμενος, ex quo them. est & part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος, aor. 1. act. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος, mutantis ab inul. th. ἄμπερθευόμενος, aor. 1. act. est ἄμπερθευόμενος, Medice autem vocis aorist. est ἄμπερθευόμενος, aor. 1. act. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. eisdem th. act. ἄμπερθευόμενος, mutantis ab ἄμπερθευόμενος, ut dictum est, nam ἄμπερθευόμενος facit fut. ἄμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος, ut ἄμπερθευόμενος facit ἄμπερθευόμενος. Vnde part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. pass. verbi act. ἄμπερθευόμενος facientis fut. 1. act. ἄμπερθευόμενος, vnde comp. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. Ionicus pro ἄμπερθευόμενος, à them. ἄμπερθευόμενος, contra regulam etiam pro ἄμπερθευόμενος, ut ἄμπερθευόμενος, pro ἄμπερθευόμενος, & ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος, & similia Media voce ἄμπερθευόμενος dicitur ex hoc ἄμπερθευόμενος: ambo autem referuntur ad verbum ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. vel 2. verbi inul. th. ἄμπερθευόμενος, pro quo ἀναγορεύω dicitur solent duplici augmento pro ἄμπερθευόμενος, pro quo poetæ dicunt ἀμπερθευόμενος per anadiplosin.
Hμπερθευόμενος, part. pres. imperf. pass. verbi ἄμπερθευόμενος, duplex augmentum habens pro ἄμπερθευόμενος. Sic ἄμπερθευόμενος supra pro ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. pres. imperf. vel aor. 1. act. verbi poetici ἄμπερθευόμενος, extrinsecus habens augmentum pro ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος facientis fut. ἄμπερθευόμενος. Ex quo th. est & imperf. ἄμπερθευόμενος poetice vel Ionice pro ἄμπερθευόμενος, nulla facta contractione.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. pass. verbi act. ἄμπερθευόμενος, mutantis fut. 1. act. ab ἄμπερθευόμενος, facientisque part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος cuius tertia pers. sing. sic aor. ille ἄμπερθευόμενος, facta syllole vocalis longæ quæ oritur in penultima, cuiusmodi syllole facta est & in ἄμπερθευόμενος & similibus. Habet verò idem aorist. ἄμπερθευόμενος duplex augmentum, ἄμπερθευόμενος, ἄμπερθευόμενος, & similia.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. med. eisdem verbi ἄμπερθευόμενος habentis fut. 1. act. ἄμπερθευόμενος, mutantis ab ἄμπερθευόμενος, vnde aor. 1. act. ἄμπερθευόμενος, ex quo ille mediatus ambo habentes duplex augmentum, ut & præcedens ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος & ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. pass. verbi act. ἄμπερθευόμενος ex inul. them. ἄμπερθευόμενος, facit eum id part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος, ut ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, duplici augmento dicitur pro ἄμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος.

part. ed.

verbi actini ἄμπερθευόμενος. Atticè etiam pro ἄμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. ἄμπερθευόμενος est ἄμπερθευόμενος seu ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, duplici itidem augmento pro ἄμπερθευόμενος: itidē quoque ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος, & ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος & voce actina ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος, & ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος. Verum & alterutra partem ex parte argenti illa: nam modo ἄμπερθευόμενος & ἄμπερθευόμενος dicitur, modo ἄμπερθευόμενος, & ἄμπερθευόμενος, itidēque in cæteris temporibus.
Hμπερθευόμενος, aorist. 1. med. verbi ἄμπερθευόμενος, facientis fut. 1. ἄμπερθευόμενος, prima pers. est ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, hoc ἄμπερθευόμενος, Dorica ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος dicitur pro ἄμπερθευόμενος. Vnde ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος, & ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος. Est autem ἄμπερθευόμενος, aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος syncopen habens pro ἄμπερθευόμενος, ut supra docui.
Hμπερθευόμενος, particip. pres. perf. pass. ex act. à dicto. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, vide paulò post in ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. pres. perf. pass. verbi ἄμπερθευόμενος, vnde particip. ἄμπερθευόμενος. At aor. 1. med. est ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, Doricum est pro ἄμπερθευόμενος seu ἄμπερθευόμενος, respice, legiturque lib. 3. Epigr. Verum & ἄμπερθευόμενος dicitur idem Doricè eodem significatu, repetitūque id apud Aristophanem quoque.
Hμπερθευόμενος, pleonastico poetico pro ἄμπερθευόμενος, quod est part. med. verbi poetici ἄμπερθευόμενος. Ita Eust. Sunt qui aor. 1. act. esse velint.
Hμπερθευόμενος, part. pres. imperf. verbi ἄμπερθευόμενος, sine autem subscripto, foret part. imperf. pass. poetici verbi ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. med. verbi ἄμπερθευόμενος, interpositum poetice habens: pro ἄμπερθευόμενος, ut voluit nonnulli recentiores.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. pass. verbi actini ἄμπερθευόμενος, præpositè habens augmentum pro ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, quod Helyc. affert pro ἄμπερθευόμενος, est part. pres. perf. pass. verbi actini ἄμπερθευόμενος vel ἄμπερθευόμενος, mutantis fut. 1. act. ab inul. them. ἄμπερθευόμενος, habetque præteritum hoc augmentum solum extrinsecus.
Hμπερθευόμενος, part. med. verbi ἄμπερθευόμενος seu ἄμπερθευόμενος: pro quo Atticè reduplicatus duabus initialibus literis præteritis dicitur ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. imperf. act. verbi poetici ἄμπερθευόμενος. Sunt autem qui malint dicere per syncopen positum esse pro ἄμπερθευόμενος ab ἄμπερθευόμενος derivatè ex illo ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. plur. verbi ἄμπερθευόμενος, de quo supra.
Hμπερθευόμενος, imperf. verbi poetici ἄμπερθευόμενος, pro quo in prosa dicitur ἄμπερθευόμενος vel ἄμπερθευόμενος à verbo ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος facientis fut. 1. ἄμπερθευόμενος. Pro ἄμπερθευόμενος autem quod Varinus accepit ex vulgaris Suidæ exemplaribus, reponendum ἄμπερθευόμενος ex manuscripti etiam codicis autoritate.
Hμπερθευόμενος, præteritum imperf. verbi ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. imperf. verbi act. ἄμπερθευόμενος, extrinsecus habens augmentum. At ἄμπερθευόμενος, sicuti repetitur, est part. imperf. verbi ἄμπερθευόμενος, utinque habens augmentum pro ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. plur. part. imperf. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. imperf. act. verbi ἄμπερθευόμενος, nisi malis esse Aor. 1.
Hμπερθευόμενος, part. pres. perf. med. poetici verbi ἄμπερθευόμενος significatibus, utbeor.
Hμπερθευόμενος, præteritum perfecti pass. verbi actini ἄμπερθευόμενος vnde & inul. th. ἄμπερθευόμενος, apud Helyc.
Hμπερθευόμενος, aor. 1. act. verbi poetici ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, part. imperf. act. verbi ἄμπερθευόμενος, habens geminum augmentum pro ἄμπερθευόμενος. Itidēque in aorist. 1. ἄμπερθευόμενος dicitur pro ἄμπερθευόμενος, atque eodem modo in voce passiva.
Hμπερθευόμενος, similiter est part. imperf. verbi ἄμπερθευόμενος duplex habens augmentum pro ἄμπερθευόμενος. Itidēque in aor. 1. ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος, & in part. pres. perf. ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος, & similiter in voce passiva.
Hμπερθευόμενος, aspiratum est aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος facientis fut. 1. ἄμπερθευόμενος vnde ἄμπερθευόμενος apud Helyc. quod exp. ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, tenui notatum spiritu, est aorist. 1. verbi ἄμπερθευόμενος facti ex ἄμπερθευόμενος per syncopen vel synætesin, vnde ἄμπερθευόμενος apud Varin. quod exp. ἄμπερθευόμενος, & apud Sophoc. Καὶ ποῖς τὶ δ' ὄσ' ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος, ἄμπερθευόμενος, ἄμπερθευόμενος, ἄμπερθευόμενος. Alioquin ἄμπερθευόμενος est etiam aor. 1. act. verbi ἄμπερθευόμενος significans communiter ἄμπερθευόμενος, interdum verò & κατὰ κράτος, ab eo ἄμπερθευόμενος seu ἄμπερθευόμενος quod significat, ut apud Homerum. πᾶσι κατὰ κράτος ἄμπερθευόμενος, omnibus eorū fregit certices, pro quo ἄμπερθευόμενος seu κατὰ κράτος. Atticè solent dicere ἄμπερθευόμενος & κατὰ κράτος, vocali o in ea resoluta, ut supra annotavi.
Hμπερθευόμενος, autem, quod Helyc. exp. ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος, factum est ex ἄμπερθευόμενος, ut idem innotuit, verbo x in n, & subscripto seu ascripto, ut supra habuimus & ἄμπερθευόμενος pro ἄμπερθευόμενος & ἄμπερθευόμενος.
Hμπερθευόμενος, per syncopen pro ἄμπερθευόμενος, vnde & subscriptum seu ascriptum habet. Istud verò ἄμπερθευόμενος, est prima pers. plur. part. pres. imperf. vel aorist. 2. ἄμπερθευόμενος ex them. ἄμπερθευόμενος, seu ἄμπερθευόμενος pro quo vtrique solet ἄμπερθευόμενος. Vnde autem eo Homericè, dicitur ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος. Et aliquando ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος ἄμπερθευόμενος. Sunt qui pro ἄμπερθευόμενος quoque dictum velint, significante, eamque, in sabine dicitur, sed pro eo dicitur ἄμπερθευόμενος, ut supra quoque admonui, est ἄμπερθευόμενος per syncopen dicitur pro ἄμπερθευόμενος, ut supra quoque admonui, est autem

autem

